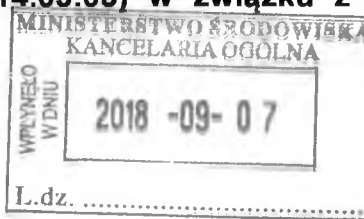

Petycja na mocy art. 63 Konstytucji RP w trybie Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.2014.1195 z dnia 2014.09.05) w związku z art. 241 Kodeksu Postępowania Administracyjnego

Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54,
00-922 Warszawa
info@mos.gov.pl

RPW/55876/2018 P
Data:2018-09-07

Petycja do ewentualnej dalszej dekretacji – w zakresie wykonywanych zadań i kompetencji do:
Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Stosownie do dyspozycji §2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków. (Dz. U. z dnia 22 stycznia 2002 r. Nr 5, poz. 46) – wnosimy o przekazanie niniejszej petycji i wniosku odrębnego - do wszystkich Wydziałów/Instytucji (w ramach struktury organizacyjnej Adresata) które w zakresie powierzonych zadań i kompetencji – wykonują działania związane z treścią Petycji.

DW: gios@gios.gov.pl
m.haliniak@gios.gov.pl
uzp@uzp.gov.pl

§1) Na mocy art. 63 Konstytucji RP w trybie Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.2014.1195 z dnia 2014.09.05) w związku z art. 241 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2017.1257 t.j. z 2017.06.27) , **wnosimy petycję aby w ramach sprawowanego nadzoru – Minister wyznaczył termin spotkania – w celu złożenia Skargi/Wniosku w trybie art. 253 Ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.**

§2) Tematyka spotkania związana byłaby z problematyką wydatkowania olbrzymich środków publicznych przez Gminy/Miasta – w obszarze działań antyodorowych. W mniemaniu Wnioskodawcy - w naszym Kraju - w procedurach neutralizacji uciążliwych i szkodliwych zapachów szczególnie w Gminach/Miastach - marnotrawione są miliony złotych z pieniędzy podatników – z powodu bagatelizowania problemu i niezajomości tematu, a wsparcie tzw. biegłych powoływanych przez Gminy w tym temacie jest bardzo dyskusyjne. Podczas spotkania chcielibyśmy przedstawić podstawowe błędy i nieporozumienia funkcjonujące w SIWZ'ach, których zapisy w sposób niezamierzony - dopuszczają marnotrawienie środków publicznych – wbrew oczekiwaniom Mieszkańców.

Obawiamy się, że istnieje lobby – w Jednostkach Samorządu Terytorialnego dotyczące ewentualnych nacisków na zapisy w przyszłej Ustawie antyodorowej -

„o przeciwdziałaniu uciążliwości zapachowej” – co może skutkować po uchwaleniu ustawy - formułowaniem – specyficznych i niekorzystnych zapisów w SIWZ'ach. Lobby to nie uwzględni podnoszonych tu tak ważnych kwestii - dopuszczając rozwiązania szkodliwe z punktu widzenia interesów społecznych. (mylenie zmysłów i dodatkowe skutki uboczne tego typu technologii) . Wiele jest więc spraw wymagających nie tylko zasygnalizowania ale i publicznej debaty.

Ad exemplum - w postępowaniu przetargowym w Warszawie - **prowadzonym przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji** w M. St. Warszawie SA (dalej pod nomenklaturą: MPWiK) pn. „**Dostawa preparatów antyodorowych z podziałem na zadania**” (numer postępowania: 02305/WS/PW/PZP-DRZ-WRS/D/2017)

Sygnalizowanie tych spraw w MPWiK za pomocą petycji – zakończyło się pozowaniem nas o odszkodowanie w wys. 50 tys. pln – skarżąc nas o **rzekomy** zarzut – podnoszenia w naszych petycjach braku prowadzenia przez MPWiK długofalowej polityki waliki z zanieczyszczeniem powietrza.

My jednakże występowaliśmy nie tylko w interesie własnym ale i w interesie publicznym. W obliczu bezsilności naszych działań i braku odpowiedzi na kluczowe pytania z dnia 10 stycznia 2018 r. - dotyczące wymagań OPZ - podjęliśmy decyzję o wycofaniu się naszej firmy z postępowania.

W tej sprawie składaliśmy – w trybie art. 229 KPA - skargę do Rady Miasta Warszawy - jednakże służby Pani Prezydent pod pretekstem formalnym – odesłały nas do Rady Nadzorczej MPWiK - sic ! – tak jakby Rada Nadzorcza – była właścicielem zakładu i sprawowała nadzór merytoryczny (....?)

Pomimo że – nikt nie ma wątpliwości, że to Prezydent jest Organem nadzorującym MPWiK w Warszawie, a podległy Pani Prezydent - Wydział Nadzoru Właścicielskiego w Warszawie na bieżąco weryfikuje działania MPWiK.

Posiadając wiedzę w tym obszarze wynikającą w zawodowego charakteru naszej działalności – ex cathedra – możemy stwierdzić z całą odpowiedzialnością, że - w Gminach - w procedurach neutralizacji uciążliwych i szkodliwych zapachów (**w tym w wyżej powołanym postępowaniu przetargowym**) - nie stosuje się badań fizykochemicznych do oceny skuteczności i przydatności oferowanej technologii - skutkiem czego - wydając publiczne pieniądze - często nie likwiduje się szkodliwego związku chemicznego.

Zatem Samorządowcy i Decydenci w przedsiębiorstwach komunalnych skupiają się jedynie na maskowaniu odczuć węchowych mieszkańców - uzyskując jedynie efekt psychofizyczny – narażając mieszkańców na nieświadome, negatywne oddziaływanie tych związków. Na to nie może być zgody!

Wobec powyższego celem naszego wniosku jest zainicjowanie szerokiej, pogłębionej dyskusji w obszarze tej bagatelizowanej problematyki – bowiem obecność uciążliwych zapachów - dowodzi także obecności substancji szkodliwych (zapachy też są trujące) - co często jest ignorowane przez Świat Naukowy w Warszawie, Wrocławiu i Szczecinie, a moje wypowiedzi na ten temat są zniekształcane przez MPWiK.

Być może warto byłoby – milionowe środki finansowe marnotrawione przez Gminy - zagospodarować rozsądnie i racjonalnie w ramach programów i procedur realizowanych przez Ministra Środowiska.

Zajmujemy się przedmiotową problematyką już kilkanaście lat (mając kierunkowe wykształcenie) – zatem pragniemy *ex cathedra* – w trybie art. 241 KPA – optymalizować ten obszar – łącząc nasz interes ekonomiczny z uzasadnionym interesem **pro publico bono i poddając się wszelkim rygorystycznym procedurom związanym z wydatkowaniem środków publicznych.**

Likwidacja jedynie samego wrażenia zapachu - czyli usunięcie skutku - to okłamywanie naszego instynktu samozachowawczego co naszym zadaniem powinno być niedopuszczalne.

Celem nadrzędnym powinno być usuwanie przyczyny odoru, zamiast skupianie się na jego maskowaniu i utrudnianiu wykrywalności zapachu przez nabłonek węchowy – co obecnie jest nagminnie akceptowane przez Gminy (i MPWiK).

Jedyny efekt - jaki uzyskujemy w tym przypadku - wydatkując środki publiczne - to efekt psychofizjologiczny - nie czujemy zapachu z powodu ułomności naszego zmysłu węchu-mózgu, a nie z powodu jego neutralizacji. Ad absurdum - nasz instynktowny mechanizm samoobronny zostaje wyłączony, a wpływ szkodliwych związków chemicznych na zdrowie w żaden sposób nie zostaje zminimalizowany.

Innymi słowy Wójtowie/Burmistrzowie/Prezydenci lub podlegli im Dyrektorzy Zakładów/Spółek Komunalnych – często wydatkując publiczne pieniądze – działają de facto na szkodę mieszkańca – dosłownie – **usypiając naturalną czujność naszego organizmu i narażając go na nieograniczone działanie szkodliwych substancji, pozbawiając go instynktownych mechanizmów obronnych.**

Takie działanie może trwać latami prowadząc do kumulowania się zanieczyszczeń w organizmie – wywołując schorzenia przewlekłe lub dysfunkcje fizjologiczne.

Wobec powyższego – wnosimy jak na wstępie.

§3) *Wnosimy aby ze spotkania zorganizowanego w trybie art. 253 KPA – sporządzić protokół i upublicznić go na stronie BIP Ministerstwa – tak aby wszystko odbyło się w pełni jawnie, transparentnie i lege artis.*

§4) **Sygnalizujemy, że przedmiotowa problematyka – choć w mniejszym stopniu- wymaga również wdrożenia procedur sanacyjnych w Spółkach Skarbu Państwa.**

§5) **Być może więc – Ministerstwo powinno ogłosić pewne wytyczne dotyczące umieszczania w SIWZ'ach zapisów istotnych z punktu widzenia interesu społecznego - scilicet: wydatkowania publicznych pieniędzy w celu likwidacji szkodliwych substancji (zamiast jedynie ich skutków zapachowych)**

§6) Jesteśmy przekonani, że jeśli Minister zainteresuje się wzmiankowaną tematyką – uda się zaoszczędzić spore środki publiczne – marnotrawione w gminach – w ten sposób efektywniej zaspokajając potrzeby nieświadomych mieszkańców.

§7) Wnosimy o zwrotne potwierdzenie otrzymania niniejszego wniosku w trybie Ustawy o petycjach i §7 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania s. i wniosków. (Dz. U. z dnia 22 stycznia 2002 r. Nr 5, poz. 46) - zarówno pocztą konwencjonalną, jak również na adres e-mail.

§8) Wnosimy o to, aby odpowiedź w ramach petycji oraz na wniosek odrębny została udzielona w przewidzianych przez Ustawodawcę terminach - zarówno pocztą konwencjonalną, jak również na adres e-mail

Dodatkowe informacje:

Stosownie do art. 4 ust. 2 pkt. 1 Ustawy o petycjach (Dz.U.2014.1195 z dnia 2014.09.05) - osobą reprezentującą Podmiot wnoszący petycję – jest

Stosownie do art. 4 ust. 2 pkt. 5 ww. Ustawy - petycja niniejsza została złożona za pomocą środków komunikacji elektronicznej - a wskazanym zwrotnym adresem jest adres wyżej podany oraz adres poczty elektronicznej:

Adresatem Petycji - jest Organ ujawniony w komparycji.